

31991R3921

1991.12.31.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 373/1

A TANÁCS 3921/91/EGK RENDELETE**(1991. december 16.)****a nem honos fuvarozók által valamely tagállam belvízi útjain történő áru fuvarozás vagy személyszállítás feltételeinek megállapításáról**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 75. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽³⁾,

mivel a Szerződés 75. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a közös közlekedéspolitikának kialakítása maga után vonja többek között azon feltételek megállapítását, amelyek alapján a nem honos fuvarozók valamely tagállamban közlekedési szolgáltatást nyújthatnak;

mivel ez a rendelkezés maga után vonja minden olyan korlátozás megszüntetését, amelyet a kérdéses szolgáltatást nyújtó személlyel szemben, annak állampolgársága miatt vagy annál a ténynél fogva támasztanak, hogy nem a letelepedése szerinti tagállamban nyújtja szolgáltatásait;

mivel a Szerződés egyenlő bánásmódot hirdető alapelveinek és a Bíróság idevonatkozó joggyakorlatának megfelelően a nem honos fuvarozók számára ugyanolyan feltételekkel kell engedélyezni a belföldi szállítási tevékenység végzését, mint amilyen követelményeket az érintett tagállamok a saját fuvarozóiknak írnak elő;

mivel el kell kerülni a verseny torzulását és a kérdéses piacok szervezésének megzavarását;

mivel a szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállamban hatályos törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amennyiben azok alkalmazása korlátozza a szabad szolgáltatásnyújtást, a közérdekkel kell igazolni; mivel az ilyen rendelkezéseket csak annyiban kell alkalmazni, amennyiben a közérdeket már nem védik olyan rendelkezések, amelyek hatálya alá a külföldi fuvarozók a letelepedésük szerinti tagállamban tartoznak, és amennyiben ugyanolyan eredmény nem érhető el kevésbé kényszerítő szabályokkal;

mivel az átmeneti időszakról rendelkezni kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

1993. január 1. napjától a belvízi áru- és személyfuvarozók számára megengedett az áruk vagy személyek ellenszolgáltatás fejében végzett belföldi belvízi úton történő szállítása a letelepedésük szerinti tagállamon kívül a többi tagállamban is – a továbbiakban: „kabotázs” –, amennyiben:

- a fuvarozó valamely tagállamban annak jogszabályaival összhangban letelepedett, és adott esetben
- engedélyt kapott áruk vagy személyek nemzetközi belvízi úton történő fuvarozására.

Ha a fuvarozó teljesíti ezeket a feltételeket, akkor ideiglenesen kabotázstevékenységet folytathat az érintett tagállamban anélkül, hogy ott székhelyet vagy egyéb telephelyet kellene alapítania.

⁽¹⁾ HL C 331., 1985.12.20., 2. o.

⁽²⁾ HL C 255., 1986.10.13., 229. o.

⁽³⁾ HL C 328., 1986.12.22., 34. o.

2. cikk

(1) A kabotázs a fuvarozó számára csak akkor engedélyezhető, ha ahhoz olyan hajókat vesz igénybe, amelyek tulajdonosa vagy tulajdonosai:

a) olyan természetes személyek, akik valamely tagállamban lakóhellyel rendelkeznek, és valamely tagállam állampolgárai;

vagy

b) olyan jogi személyek:

i. amelyek bejegyzett székhelye valamely tagállamban található;

és

ii. amelyek többségi tulajdonosai tagállami állampolgárok.

(2) A tagállamok kivételes esetben az (1) bekezdés b) pontjának ii. alpontjában említett feltétel tekintetében eltéréseket állapíthatnak meg. Ilyen esetben konzultálnak a Bizottsággal az irányadó kritériumok tekintetében.

(3) Annak igazolására, hogy a fuvarozó megfelel az (1) bekezdésben rögzített feltételeknek, bizonyítványt kell bemutatnia, amelyet az a tagállam állít ki, ahol a hajót lajstromozták, vagy ha azt nem lajstromozták, akkor ahol a hajó tulajdonosa letelepedett. Ezt a bizonyítványt a hajó fedélzetén kell tartani.

A rajnai hajózásban részt vevő hajókra vonatkozó, a Felülvizsgált Rajnai Hajózási Egyezmény szerinti szabályozás igénybevételéhez szükséges feltételek megállapításáról szóló, 1985. október 17-i 2919/85/EGK tanácsi rendeletben előírt azon okirat, amely igazolja, hogy a hajó a rajnai hajózáshoz tartozik, helyettesítheti az első bekezdésben említett bizonyítványt.

3. cikk

(1) A kabotázstevékenység folytatására nézve a fogadó tagállamban hatályos törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések az irányadóak, a következő kérdések vonatkozásában a közösségi jogszabályok alkalmazásával:

a) díjszabás és a fuvarozási szerződésekre, hajóbérlésre és üzemeltetésre vonatkozó feltételek;

b) a hajók műszaki előírásai.

A kabotázstevékenységhez igénybe vett hajókra ugyanazok a műszaki előírások vonatkoznak, mint amelyeknek a nemzetközi szállításra feljogosított hajóknak is meg kell felelniük;

c) hajózási és rendészeti előírások;

d) hajózási idő és pihenőidők;

e) a közlekedési szolgáltatásokat terhelő héa (hozzáadottértékadó).

(2) Az (1) bekezdésben említett rendelkezéseket ugyanazokkal a feltételekkel kell a nem honos fuvarozókra is alkalmazni, mint amelyeket a tagállam a saját állampolgáraitól is megkövetel, az állampolgárságon vagy a letelepedés helyén alapuló megkülönböztetés eredményes megelőzése érdekében.

(3) Amennyiben – figyelembe véve a gyakorlatot – megállapítható, hogy a fogadó tagállam rendelkezései által szabályozott, az (1) bekezdésben említett területek felsorolását módosítani kell, úgy azt a Tanács a Bizottság javaslata alapján minősített többséggel eljárva teszi meg.

4. cikk

Az 1. cikkben foglaltaktól eltérően és az 5. cikkben foglaltak sérelme nélkül 1995. január 1-jéig:

a) a Francia Köztársaság területén a kabotázst két útra korlátozhatja a visszaúton egy nemzetközi áru fuvarozás vagy személyszállítás után;

b) a Németországi Szövetségi Köztársaság területén a kabotázst egy útra korlátozhatja a visszaúton egy nemzetközi áru fuvarozás vagy személyszállítás után;

c) a Brandenburg, Mecklenburg-Nyugat-Pomeránia, Szászország, Szász-Anhalt és Thüringia tartományok, továbbá Berlin területén fekvő kikötők közötti fuvarozás nem tartozik e rendelet hatálya alá.

5. cikk

A tagállamok nem vezetnek be újabb, a Közösség fuvarozóira vonatkozó korlátozásokat az e rendelet hatálybalépésének időpontjáig ténylegesen elért szabad szolgáltatásnyújtással kapcsolatban.

6. cikk

Ez a rendelet a Felülvizsgált Rajnai Hajózási Egyezményen (Mannheimi Egyezmény) alapuló jogokat nem érinti.

7. cikk

A tagállamok megfelelő időn belül elfogadják az e rendelet végrehajtásához szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, és tájékoztatják erről a Bizottságot.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 1991. december 16-án.

a Tanács részéről
az elnök
H. MAIJ-WEGGEN
